

Zdeněk Lukeš zve na procházku mezi poklady levého břehu Vltavy

Vloni vydal známý popularizátor architektury Zdeněk Lukeš ve spolupráci s fotografem Pavlem Hrochem výpravnou publikaci *Praha moderní*. Pro Pražany i návštěvníky hlavního města v ní představoval nejvýznamnější stavby historických čtvrtí – Starého a Nového Města, Malé Strany, Hradčan, Josefova a Vyšehradu. Nyní stejný tým přichází s pokračováním publikace, označeným římskou dvojkou.

Obsahem je zasvěcená procházka po čtvrtích, které byly k Praze připojeny na levém břehu Vltavy. Lukeš představuje všechny typy staveb – vily, činžovní domy, průmyslové, kancelářské a obchodní stavby, mosty či kostely – vyprojektované v půlstoletí 1900–1950. Stylově tedy od secese po počátky socialistického realismu, který se ovšem plně rozvinul až v 50. letech.

Ještě více než pro první díl knihy, který přece jen mapoval obecně známé a mnohokrát zpracované oblasti, platí pro *Praha moderní II*, že doslova otevírá oči i častým návštěvníkům, nebo dokonce obyvatelům jednotlivých čtvrtí a ukazuje jim, kolem jakých pokladů denně chodí, aniž by je často vůbec dokázali zaznamenat.

Týká se to nejen od středu města relativně odlehlých čtvrtí, jako jsou třeba Jinonice, Košíře, Vokovice, Sedlec nebo Ruzyně, jejíž funkcionalistické letiště, postavené ve 30. letech, patřilo mimochodem k nejmodernějším v Evropě, ale i čtvrtí, které dnes považujeme za širší centrum.

Řeč je o secesi na Smíchově, bubenečské moderně, kubismu v Holešovicích nebo rozsáhlých souborech staveb ve funkcionalistickém slohu v Dejvicích nebo na Barrandově. Nemluvě o takových perlách, jimiž se zapsala Praha do dějin světové architektury, jako je střešovická Müllerova vila postavená Adolfem Loosem.

V textech Zdeňka Lukeše, které jsou stručné, ale hutné, se promítá nejen erudice, ale také schopnost čtenáře vtáhnout a nadchnout. Nejraději by knihu sklapl, obul si boty a vyrazil na vycházku.